

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 07 0 U 022689 25 Uvp
Sarajevo, 21.11.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Danilović Edine, kao predsjednika vijeća, Ajanović-Selimović Amele i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Beganović Namire, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja K.J. iz Č., zastupanog po punomoćniku Čilić Jerku, advokatu iz Ljubuškog, ulica Hrvatskih branitelja broj 33, protiv tuženog Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo, zbog nedonošenja rješenja o izjavljenoj žalbi - „šutnja uprave“, u upravnoj stvari isplate novčanih potraživanja po izvršnoj ispravi, odlučujući o zahtjevu Federalnog pravobranilaštva Sarajevo za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv rješenja Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 022689 23 U od 04.08.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 21.11.2025. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 022689 23 U od 04.08.2025. godine, stavom I izreke, obustavljen je postupak po tužbi tužitelja podnesenoj protiv tuženog zbog "šutnje uprave" (nedonošenja rješenja po žalbi tužitelja u zakonskom roku), stavom II izreke je obavezan tuženi da naknadi tužitelju troškove upravnog spora u iznosu od 561,60 KM, u roku od 30 dana, dok je stavom III riješeno da će se o troškovima postupka odlučiti konačnom odlukom u ovoj upravnoj stvari.

Protiv pobijanog rješenja prvostepenog suda Federalno Pravobranilaštvo je blagovremeno podnijelo zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, Zakona o upravnom postupku, Zakona o upravnim sporovima i Zakona o izvršnom postupku. U zahtjevu se prigovara dosuđenju troškova postupka, uz pozivanje na član 112. stav 3. Zakona o upravnom postupku, kojim je propisano da se za zastupanje priznaju samo troškovi koji su bili nužni i opravdani radi vođenja postupka, te moli sud da preispita visinu postavljenih troškova spora u skladu sa važećom Advokatskom tarifom. S obzirom na sve navedeno, podnositelj zahtjeva predlaže da ovaj sud zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži i pobijanu presudu preinači tako što će tužbu tužitelja odbaciti ili odbiti.

Tužitelj nije dao odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijanog rješenja u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijanog rješenja i podacima iz spisa predmeta proizilazi da je dana 23.03.2023. godine tužitelj protiv tuženog podnio prvostepenom sudu tužbu za pokretanje upravnog spora zbog "šutnje uprave", obzirom da tuženi nije u zakonskom roku odlučio o njegovoj žalbi izjavljenoj protiv prvostepenog zaključka Općinske službe za društvene djelatnosti, opću upravu i branitelja Općine Čitluk broj: 04-01-37-1855/22 od 01.09.2022. godine, da je u odgovoru na tužbu tuženi obavijestio prvostepeni sud da je donio rješenje po izjavljenoj žalbi, broj: UP-II-03-37/1-78/23 od 14.04.2023. godine kojim je navedeni zaključak poništen i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak, da je prvostepeni sud (uz dopis od 15.05.2023. godine) dostavio tužitelju odgovor na tužbu tuženog, kao i novodoneseno rješenje tuženog i uputio ga da može sudu dostaviti izjašnjenje u roku od 15 dana, te da je u podnesku od 22.05.2023. godine tužitelj obavijestio prvostepeni sud da povlači tužbu ali da ostaje kod potraživanja troškova navedenih u troškovniku.

Nadalje slijedi da je obzirom na izloženo, na osnovu člana 26. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, prvostepeni sud odlučio kao u stavu I izreke pobijanog rješenja, da se postupak obustavlja, jer je tuženi organ naknadno u toku ovoga upravnog spora donio upravni akt, a tužitelj se izjasnio da iz toga razloga povlači tužbu, što se navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje ne dovodi u bilo kakvu sumnju. Stavom II pobijanog rješenja (što se samo i pobija u podnesenom zahtjevu za vanredno preispitivanje) tuženi je obavezan da tužitelju plati troškove upravnog spora, shodnom primjenom članova 390. stav 1. i 388. Zakona o parničnom postupku, u smislu člana 55. Zakona o upravnim sporovima, obzirom da je do povlačenja tužbe došlo usljed udovoljavanja zahtjevu tužitelja od strane tuženog i što je tuženi skrivio pokretanje predmetnog upravnog spora.

Obzirom na predmetno činjenično utvrđenje pravilno je pobijanim rješenjem prvostepenog suda postupak obustavljen i tuženi obavezan da tužitelju plati troškove upravnog spora na osnovu odredaba člana 383. i 386. Zakona o parničnom postupku.

Budući da Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj stvari, u smislu člana 55. istog zakona, shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe zakona kojim je uređen parnični postupak. Odredbom člana 383. stav 1. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), propisano je da parnične troškove čine izdaci učinjeni u toku ili u povodu postupka, a stavom 2. tog člana, da parnični troškovi obuhvaćaju i nagradu za rad advokata i drugih osoba kojima zakon priznaje pravo na nagradu. Odredba člana 386. stav 1. navedenog zakona propisuje da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci nadoknaditi troškove.

U konkretnom slučaju tužitelj je (dana 23.03.2023. godine) podnio tužbu zbog šutnje uprave - nedonošenja drugostepenog rješenja po njegovoj žalbi izjavljenoj protiv zaključka prvostepenog organa, pa kako je nesporno utvrđeno da je tuženi protekom zakonom predviđenih rokova (iz člana 10. i 20. Zakona o upravnim sporovima), a nakon podnošenja tužbe riješio o izjavljenoj žalbi (rješenjem od 14.04.2023. godine), to se ukazuje da je tužba zbog šutnje uprave bila opravdana. Kako je tužbu za tužitelja sastavio i podnio punomoćnik iz reda advokata, prethodno se pisano obrativši nadležnoj upravnoj inspekciji dana 19.12.2022. godine, to je za troškove na ime sastava zahtjeva za inspeksijski nadzor i sastav predmetne tužbe, koje je prvostepeni sud obračunao prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine Federacije BiH”, broj: 22/04 i 24/04), pravilno tuženi obavezan da ih naknadi tužitelju.

Ovakav pravni stav zauzet je i na sjednici Upravnog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije BiH dana 17.11.2025. godine.

U odnosu na navode podnositelja zahtjeva treba istaći da je neosnovano pozivanje na odredbe Zakona o upravnom postupku koje regulišu troškove pravnog zastupanja stranke u upravnom postupku, obzirom da je u konkretnom slučaju tuženi obavezan isključivo na naknadu troškova upravnog spora zbog šutnje uprave primjenom odredbe člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku, koja jasno reguliše da se troškovi dosuđuju prema načelu uspjeha u parnici, odnosno da je stranka koja u cjelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i naknaditi troškove.

Pri tome podnositelj zahtjeva za vanredno preispitivanje ne osporava odluku o visini troškova u zahtjevu i ne dovodi u pitanje visinu dosuđenog iznosa na ima troškova upravnog spora u vezi sa odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, već se samo paušalno „moli sud da preispita visinu postavljenih troškova“. Ali, suprotno stavu podnositelja, u postupku po podnesenom zahtjevu za vanredno preispitivanje sud rješava u granicama navoda zahtjeva, a ne po službenoj dužnosti.

Imajući u vidu izneseno ovaj sud je i ostale navode zahtjeva cijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Beganović Namira, s.r.

Predsjednik vijeća
Danilović Edina, s.r.